

Anmeldelse: Frankenstein

[10. januar 2023](#)



Af Maria Thostrup Jakobsen

"Frankenstein" er en af historiens udødelige fortællinger. Fortællingen om Frankensteins monster har siden Mary Shelley udgav sin roman i 1818 skabt gru og uhygge, men også konfronteret publikum med store samfundsspørgsmål, såsom de etiske grænser for videnskaben, ligesom romanen kredser om temaer om fællesskab, kærlighed og samfundets udstødelse af det anderledes. Det er eviggyldige temaer, men efter min mening lykkes det kun delvist for Why Not Theatre Company at skabe en frisk vinkel på den velkendte historie.

Why Not Theatre Company har skabt en fortolkning af Frankenstein, hvor uhyret, som Dr. Frankenstein skaber, er en ældre kvinde. Det er en morsom og rammende samfundskommentar, at det som nutidens ungdoms- og skønhedsdyrkende samfund frygter allermost, er en kvinde, der er blevet rynket og gammel. Desværre oplevede jeg ikke, at den pointe blev udbygget i løbet af forestillingen. I stedet holdt teatret sig i store træk til den originale fortælling, og det kom efter min mening til at virke hæmmende for de nye tvists, teatret ifølge introduktionen til forestillingen ville tilføje historien.

Jeg kunne allerede fra forestillingens første øjeblik mærke en uhyggelig og ildevarslende stemning, som sænkede sig over teatersalen. Why Not Theatre Company havde succes med at lege med grænserne mellem følelsen af tryghed og utryghed i mig som publikum. Det blev gjort med få, effektive virkemidler og med et overbevisende skuespil fra de tre medvirkende, og særligt fra Sue Hansen-Styles i rollen som monsteret, der både manipulerede, så det løb mig koldt ned ad ryggen, og vakte min empati med sin knusende ensomhed.

Du skal opleve Frankenstein, hvis du savner et gys på en mørk og kold regnvejrsdag, og vil sætte pris på, at forestillingen i lang udstrækning har bevaret Mary Shelleys klassiske fortælling.